

Ochtendexcursie Oostvaardersplassen, 26 februari 2018

Onbewolkt

Wind N-O, 4 Bft

0 graden Celsius

Je kunt niet zeggen dat de vogels je deze ochtend om de oren vliegen bij bezoekerscentrum De Oostvaarders. Om 09.00 uur zoekt een eenzame winterkoning een goed heenkomen in een takkenril en hier en daar vliegt een zwarte kraai. Wat raven, wilde eenden en wat grauwe ganzen op het ijs en op de graslanden maken het plaatje compleet. Nul brandgans, nul kolgans.

Een beheerder van staatsbosbeheer heeft zojuist voor de deur van het bezoekerscentrum een edelhert geschoten (SBB vermijdt het woord doodschieten zorgvuldig); het Grote Sterven is in volle gang. Onze lucht komt vandaag rechtstreeks uit Siberië, met een snelheid van 4 beaufort. Dat maakt de gevoelstemperatuur min 10; de knallende zon heeft nauwelijks effect. 't Is wel mooi helder, dus je kunt ver kijken. Het jonge stel dat ik vandaag begeleid (zij heet Raven, mooi!) zijn geen vogelaars. Hij heeft zojuist De Nieuwe Wildernis gezien en wilde haar verrassen. Ze vindt het mooi en kijkt om zich heen alsof ze op de maan is beland. Toegegeven, de setting is vandaag licht surrealistisch.

Op de Oostvaardersdijk dobberen links (Markermeer) wat kuifeenden, soms een fuut en hier en daar groepjes nonnetjes. Rechts op de plassen is alles bevroren, op wat windwakken na, waar alleen grauwe ganzen en een meerkoet zich in wagen. Doordat de zon weerkaatst op het ijs zien we eigenlijk helemaal niets. We horen wat baardmannetjes, hoog over vliegen wat aalscholwers en dat was het.

Bij het Julianapad zitten één roodborst, twee rietgorzen en drie pimpelmezen. Op het talud van de dijk hoor je graspiepers die zonnebaden, uit de wind.

Maar op de Knardijk hebben we dan ineens een jonge zeearend vlak boven ons. Hij vliegt vanaf 'het nest' over de Knardijk naar het Hollandse Hout. En even later nóg een, met een iets lichtere staart. Dichtbij, boven het Hollandse Hout beginnen ze aan baltsende capriolen; draaien en keren, schijnaanvallen op elkaar. Duidelijk een mengeling van *Spielerei* en testosteron, en een prachtige show! Daar komen we de auto wel voor uit. Bij het bezoekerscentrum aan de Kitsweg loopt de gevoelstemperatuur op, tot nul graden, maar van vogels is nog steeds amper sprake. Eindelijk, op het Oostvaardersveld, zit het één en ander. Appelvinken in de zon, slobenden op het ijs, maar helaas geen klapekster.

Aan de voet van de Grote Praambult kampeert een groep watersnippen in de sloot, uit de wind, in de zon. Een grote groep putters waagt zich op de bruine vlakte, waar geen spoor van gras is. Raven bij de karkassen. Vlak voor onze neus wordt 'vroeg reactief beheer' toegepast op een edelhert. Het dier kon al niet meer lopen. Een vrouw naast ons is woest op de beheerders die bovenop de Praambult folders uitdelen met uitleg over de winter in de Oostvaardersplassen. Op de vogelakkers aan de Trekweg tussen de Lage Vaart en de A6 komt ons vogelfeestje pas echt op gang. Het miechelt van de buizerds, grote zilverreigers, kieviten, grauwe ganzen, kramsvogels, koperwieken, spreeuwen en meeuwen. Alles heeft zich hier verzameld. En er lopen 2 ooievaars. Op de Lage Vaart zorgen tafeleend en wintertaling ervoor dat we toch nog meer dan 40 soorten bijeen sprokkelen. Maar een onvergetelijke ochtend, da's misschien toch wel belangrijker.

Aalscholwer

Buizerd

Zeearend (2)
Kuifeend
Wilde eend
Slobeend
Krakeend
Tafeleend
Wintertaling
Fuut
Nonnetje
Meerkoet
Grauwe gans
Nijlgans
Kolgans
Knobbelzwaan
Watersnip
Grote bonte specht
Kievit
Baardmannetje
Pimpelmees
Koolmees
Putter
Rietgors
Vink
Appelvink
Roodborst
Graspieper
Merel
Spreeuw
Koperwiek
Kramsvogel
Gai
Ekster
Zwarte Kraai
Raaf
Winterkoning
Blauwe reiger
Grote zilverreiger
Ooievaar
Zilvermeeuw
Pontische meeuw
Kokmeeuw
Stormmeeuw